

Гэта трэба ведаць

ПАПЯРЭДЖАНЫ — ЗНАЧЫЦЬ УЗБРОЕНЫ

Адказы на самыя распаўсюджаныя пытанні пра каранавірус

Вядучая рубрыкі Алена КРАВЕЦ.
Тэл. (017) 287-18-36.

Каранавірусная інфекцыя працягвае распаўсюджвацца ў 185 краінах свету. На планеце заразілася каля 2,5 мільёна чалавек, паправілася 624 тысячы, памерла — больш за 170 тысяч.

На першым месцы па колькасці захварэлых і памерлых застаецца ЗША. Тут зарэгістравана 786 тысяч захварэлых на COVID-19, памерла больш за 42 тысячы чалавек, 72 тысячы — паправіліся. На другім месцы па колькасці памерлых ад каранавіруса — Італія. Тут інфіцыравана 181 тысяча чалавек, паправілася 48,8 тысячы, 24 тысячы памерла. У Іспаніі больш за 200 тысяч выпадкаў, памерла 20,8 тысячы. На 10-е месца па колькасці выяўленых выпадкаў выйшла Расія: захварэла больш за 52 тысячы расіян, паправілася 3,8 тысячы, памерла 456 чалавек.

У Беларусі, паводле звестак на 20 красавіка, зарэгістраваны 6264 станоўчыя тэсты на COVID-19, паправіліся і вылісены 514 пацыентаў, 51 памер. Выпадкі каранавіруса фіксаваліся ў школах і дзіцячых садках, сярэд ваеннаслужачых тэрміновай службы, работнікаў МУС. Паводле інфармацыі міністра аховы здароўя Уладзіміра Караніка, на 16 красавіка заразілася 419 медработнікаў. Найбольшая колькасць выпадкаў выяўлена ў Мінску, Віцебскай і Мінскай абласцях. У Віцебскай вобласці амаль не засталася раёнаў, дзе няма выпадкаў COVID-19. Але незалежна ад таго, колькі выпадкаў заражэння ў вашым рэгіёне, меры перацяжоркі сёння неабходна выконваць усім.

Па просьбах чытачоў мы яшчэ раз расказваем пра механізмы перадачы каранавіруснай інфекцыі і меры прафілактыкі, распрацаваныя Міністэрствам аховы здароўя.

ЯК ПЕРАДАЕЦЦА КАРАНОВІРУС?

Каранавірус — захворванне, якое ўплывае на дыхальную сістэму чалавека. Распаўсюджванне віруса COVID-19 пачалося з кітайскага горада Ухань, дзе была моцная ўспышка. На сёння ён выяўлены ў 185 краінах свету.

Вірус перадаецца паветрана-кропельным шляхам (праз кашаль і чханне ад інфіцыраванага чалавека). Таксама кантактным шляхам — праз дакрананні. Ён можа перадавацца праз поручні ў метро і іншым транспарце, дзвярныя ручкі і іншыя паверхні.

КОЛЬКІ ЗАХОЎВАЕЦЦА КАРАНОВІРУС НА ПАВЕРХНЯХ?

Да 48 гадзін, але на вільготнай паверхні можа трымацца даўжэй. Пры пакаёвай тэмпературы вірус разбураецца цягам некалькіх гадзін ці некалькіх дзён. Пад уздзеяннем высокіх (больш за 27 градусаў) тэмператур, сонечнага святла, дэзынфіцыруючых сродкаў ён гіне значна хутчэй. Паводле звестак кітайскіх вучоных, каранавірус можа захоўвацца больш за пяць сутак.

ЯКІЯ СІМПТОМЫ Ў ЗАХВОРАВАННЯ?

ВАЖНА: Падобныя сімптомы сустракаюцца ў пацыентаў з ВРВІ ці грыпамі. Пры іх узнікненні неабходна неадкладна звярнуцца да ўрача для атрымання медыцынскай дапамогі і выключэння каранавіруса: высокая ці субфебрыльная (37,1-38 градусаў) тэмпература; ліхаманка; задышка; кашаль; заложанасць носа і боль у горле; боль у мышцах і грудзях; галаўны боль і слабасць; магчымая мласнасць, ірвота і дыярэя. Заставайцеся дома і звярніцеся па медыцынскую дапамогу, калі вы: кантактавалі з інфіцыраванымі COVID-19; вярнуліся з краіны, дзе ідзе ўспышка хваробы; маеце павышаную тэмпературу, кашаль і задышку.

ЧЫМ НЕБЯСПЕЧНЫ КАРАНОВІРУС?

Каля 85% інфіцыраваных пераносяць хваробу бессімптомна і лёгка. Астатнія маюць патрэбу ў дапамозе медыкаў, у 5% пацыентаў узнікаюць цяжкія формы. Гэтая інфекцыя выклікае ўскладненні, і самае распаўсюджанае — вірусная пнеўманія. Пагаршэнне стану пры віруснай пнеўманіі ідзе хуткімі тэмпамі, і ў многіх пацыентаў ужо цягам 24 гадзін развіваецца дыхальная недастатковасць, якая патрабуе неадкладнай рэспіраторнай падтрымкі з механічнай вентыляцыяй лёгкіх. Хутка пачаеце лячэнне спрыяе аблягчэнню ходу хваробы.

ХТО Ў ГРУПЕ РЫЗЫКІ?

Рызыка заражэння пасля 65 гадоў павялічваецца. Асабліва цяжка каранавірусная інфекцыя працякае ў асоб, якія маюць хранічныя хваробы — дыхальнай і сардэчна-судзіннай сістэмы, цукровага дыябет, атлусценне, стан пасля інфаркту, захворванні імуннай сістэмы і анкалагічныя. Больш цяжкія формы інфекцыі можа набываць у людзей, якія кураць. Таму пажылым людзям, а таксама людзям з цяжкімі хранічнымі захворваннямі рэкамендуецца заставацца дома і абмежаваць блізкія кантакты з іншымі людзьмі.

ЯКІЯ МЕРЫ ПРАФІЛАКТЫКІ?

Не дакранацца рукамі да твару. У палове выпадкаў заражэнне адбываецца шляхам пранікнення віруса праз слізістыя — вочы, рот, нос.
Мыць рукі. Гэта трэба рабіць як мага частей, прычым як мага даўжэй — 40-60 секунд. Калі вы мыеце рукі ў грамадскім месцы, кран пасля мыцця закрываць вярта аднаразовым ручніком.
Выкарыстоўваць антысептыкі. Працяглае апрацоўкі рук павінна складаць 20-30 секунд. Але пры набыцці такіх сродкаў важна звяртаць увагу на іх састаў. Рэкамендаваная канцэнтрацыя — 80% этанолу, 1,45% гліцэрыну, 0,125% перакісу вадароду.
Калі падчас чхання і кашлю прыкрываць рот і нос, распаўсюджвання віруса COVID-19 у паветры можна пазбегнуць. Кашляць і чхаць варта ў аднаразовую сурвэтку, а калі яе няма пад рукой — у згіб локця. Пасля

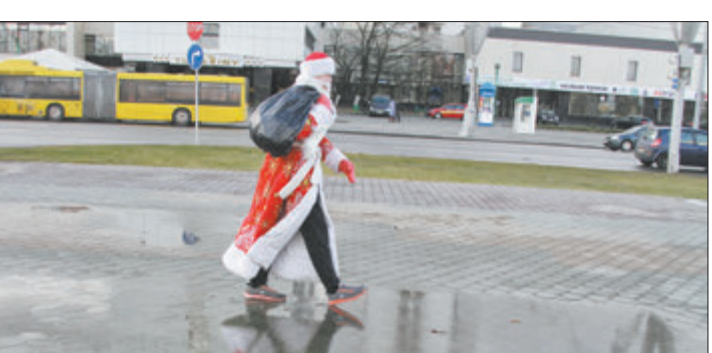
УВАЖАННЯ

выкарыстання сурвэтку трэба адразу ж выкінуць у смеццёвы кантэйнер.
Неабходна насіць маску. Гэты выраб прызначаны для хворых людзей, а таксама для тых, хто клопоціцца пра інфіцыраваных. Дарчы яна ў грамадскім транспарце і шматлюдных памяшканнях.
Пазбягаць блізкіх кантактаў, заставацца на самаізалецы або трымацца ад іншых людзей на адлегласці не менш за 1-1,5 метра. Пазбягаць поціскаў рукі і абдымкаў.
Праветрыванне памяшкання дазваляе знізіць вірусную нагрукі.
ЯК ПРАВІЛЬНА НАСІЦЬ МАСКУ?
Каб захаваць сябе ад заражэння, важна правільна насіць маску.
Звычайную медыцынскую маску неабходна мяняць кожныя дзве гадзіны. Яна павінна добра замацоўвацца, шчыльна закрываць рот і нос, не пакідаючы зазораў. Старайцеся не дакранацца да паверхні маскі пры яе зніманні, а калі дакрануліся, старанна вымыць рукі з мылам ці спіртавым сродкам. Вільготную маску варта замяніць на новую, сухую. Не выкарыстоўвайце другі раз аднаразовую маску — пасля выкарыстання яе неабходна адразу ж выкінуць у адходы.
Пры доглядзе хворага пасля заканчэння кантакту з ім маску варта неадкладна зняць, пасля гэтага старанна вымыць рукі.
Маска дарчы, калі вы знаходзіцеся ў месцах масавага збору людзей, у грамадскім транспарце, а таксама пры доглядзе хворага, але неагмагледна яе насіць на

УВАЖАННЯ

адкрытых паветры. Падчас знаходжання на вуліцы карысна дыхаць свежым паветрам — маску надзяваць не трэба. Акрамя таго, медыкі нагадваюць, што гэтая адзіночная мера не забяспечвае поўнай аховы ад захворвання. Разам з нашэннем маскі неабходна выконваць і іншыя прафілактычныя меры.
ЧАМУ САМАІЗАЛЯЦЫЯ ДОЎЖЫЦЦА 14 ДЗЁН?
Калі чалавек заражаецца, то цягам 14 дзён з'яўляюцца сімптомы хваробы: павышэнне тэмпературы, сухі кашаль, задышка, болі ў мышцах, стамляльнасць. У гэтыя 14 дзён можна заразіць іншых людзей, таму важна ізалявацца на ўсе два тыдні.
ШТО РАБІЦЬ, КАЛІ ЗАХВАРЭЛІ?
Калі з'явіліся сімптомы ВРВІ, абстраўне хранічнай хваробы, патрабуецца каранціну каля чалавека і неабходна выклікаць урача на дом, — варта патэлефанаваць у рэгістратуру, стол даведаць ці кол-цэнтр паліклінікі. Рэгістратуру трэба паведаміць прычыну звароту, наўнянасць сімптомаў, скажаць, ці патрэбны рэцэпт (у выніку абстраўне хранічнай хваробы), назваць кантактны тэлефон.
Затым будзе прынята рашэнне аб парадку аказання медыцынскай дапамогі ў вашай сітуацыі: наведанне паліклінікі, візіт урача ці яго памочніка на дом, выклік брыгады хуткай дапамогі. Пра гэта вас прайнфармуе па тэлефоне. Пацыентам, якія адносяцца да групы рызыкі, арганізаваная дастаўка рэцэптаў на лекавыя сродкі дадому.
ПРАВІЛЫ НА САМАІЗАЛЯЦЫІ
Галоўная ўмова — не выходзіць з дому ўсе 14 дзён нават для пакупкі прадуктаў і лекаў, атрымання пасылкаў, аплаты камунальных паслуг, вынасу смецця.
Вельмі важна абмежаваць кантакты з іншымі людзьмі. Калі ўсё ж кантактаванне адбываецца, неабходна надзяваць медыцынскую маску ці рэспіратор.
Падчас самаізаляцыі трэба: мыць рукі вадой з мылам перад прыёмам ежы, перад кантактам са слізістымі вачэй, носа, рота, пасля наведвання прыбіральні; рэгулярна праветрываць памяшканне і праводзіць вільготную прыборку з прымяненнем сродкаў бытавой хіміі. Асабліва ўвагу звяртаць на дзвярныя ручкі, прадметы

Хто каго?

«ЯК У БРЭСЦЕ БЫЛО ШЭСЦЕ ДЗЕД-МАРОЗАЎ — ШТУК МО ДЗВЕСЦЕ...»

**Што было — было і, дзякаваць богу, ёсць. Значыць, дом, сямейка, можна сказаць, у зборы, бо (сцеражана Бог сцеража) і сама без вострай патрэбы на двор ні нагой, і да сябе нікога не чакае. Як раптам — стук у дзверы.
— Хто там? — здзіўляецца гаспадар.
— Дзед Мароз.
— ?! (Першая думка — а надзіраць было б, каб зайшоў — з падарункамі, каб дзядзька парадаваў... Другая — з якога перапуду?)
— Ты не хлусіш? — пытаецца бацька.
— Век волі не відаць! Карацей, «сналіўся» Дзед — дзвярэй не адчынілі. І правільна зрабілі, бо нейкі мутны ён.**

«Не ведаю, як каму, а мне дык яна спадабалася, — прызнаецца спадар Мікалай СТАРЫХ з Гомеля. — Менш давалося плаціць за ацяпленне — гэта раз, снег мераць — два, на галалёдзе коўзацца — тры... Калі такіх ж зімкі будучы і далей, то...
На планеце пацяпленне? Дзед Мароз, спраўляй адзенне: Развітайся з кажухом (Замяні яго плашчом), Набывай трыко і кеды. Капалюш дарчы б дзеду... Скончыш перапрацаванна І панчеш Алігата зваца.
Гэта, згадзіцеся, нешта нечаканае... Як падчас футбольна: «Хулія Лопес разганяецца, б'е па вароты!» — расказвае каментатар. І потым, праз паўзу, удакладняе. — Хулія — гэта імя».
У Дзеда Мароза яго выбрае было, але ж, які лічыць спадар Віктар САБАЛЕУСКІ з Узды: У загул пайшоў дзядуля — Столькі дзён пракуралесіў (Мех з гасцінцамі не муляў, Бо ляжаў пад лажкам дзесці)... А калі працверзіўся, Адрасы знайшоў і торбу. Да вясны, бядак, насіўся. Яшчэ і сёння спіну горбіць.
Пра тое ж — толькі карачей — і спадарыня Вялічэна ГУДАЧКОВА з Жыткавіч: Бач, Мароз падмазаў пяты, Даганяе, мусіць, святлы? Дзядуля ў снігу спіну горбіць. Калі гэта наогул магчыма — затрымаўшыся... Яшчэ і ў гасцях: Дзед Мароз наш Янка Збочыў да каханкі. Покуль там сюрпрыз дастаў, Дык і снег ужо растаў... Але ж дзедці ў Дзеда вераць, Значыць, трэба лужы мераць!

Есць, дарчы, столькі ўсяго — на першы погляд нябачнага...
Спадар Іван СІМАНЕНАК з Пастаў у першых радках свайго ліста прызнаецца, што глянуў на здымак і адразу ўспомніў, як адзін досыць важны начальнік у камандзіроўку ехаў — на сваёй службовай машыне, але з новым кіроўцам, якому (умоўна) «што той салдат, што гэты»: што Рэчыца ў Гомельскай вобласці, што ў... Бранскі — навігатар уключыць і панёсся...
Вось і Дзед Мароза, на думку пастаўчана, падвёў заплішні дзвер да сучаснай тэхнікі. А калі канкрэтна —
Геаграфію Мароз Вёдаў слабавага. Вылез там, куды завёз Лжывы навігатар.
«Дзе тут ёлка, дзе народ?» — Чараўнік сканфукаў: Гэта сёмы ўжо паход Па знаёмых лужынах. І нічога ж з імі не зробіш, з гэтымі паходамі, бо Вось дзівось дык дзівось: Дзед Мароз...
Амаль што босы — У нейкіх тэпях — па вадзе? Ці не ў май да нас ідзе? Пытаецца пра гэта спадар Аляксандр МАТОШКА з Расоншчыні і тым самым, як выглядае, нагадвае ўсім пра леташні снег, які выпаў 11 мая.
У памяці ён і сужэнцаў Астроўскіх з Мінска: Ідзе вясна крэху зарана, Але ж ходзіць Марозы. З-за такіх умоў паганых Будзем сямью тры разы. Іншымі словамі (ад спадара Івана СІМАНЕНАКА): І някая зіма, І бюджэт куртаты: Дзед...
А ўнучкі ўжо няма — Скарацілі штаты! З імі, штатамі, гэта, на жаль, здараецца: «абразаюць» іх, часам — рожучы, нават па кывым. Ну які ж, скажыце, Дзед Мароз без Нягуркі?! А з іншага боку... «Дзядычэна, ты такая прыгожая... Ёсць малады чалавек?» — «Ёсць». — «А немалады?»
У тэндзе (то-бок у модзе) гэтыя пары, хоць, здавалася б, з двух пакаленняў, як з дзвюх

планет, як мудра заўважыла спадарыня Любоў ЧЫГРЫНАВА з Мінска: Дзед Мароз — спартыўны, Па жыцці актыўны... Унучку ён не выбіраў: Галю далі — Галю ўзяў.
А Нягурка-падчачурка Пагуляла з ім у журмі, Закурыла, выпіла
І са строю... выбыла. Трэба разумець, адстала ад «кампаніі», заснула ў надзейным месцы ці...
Малюнак з натуры ад спадара Міколы КАСМАЧЭУСКАГА: Не ў валенках, а ў кедах Дзед за унучкай крочыць следам.
Што Нягурка? Дык дзядычэна ж — Села к хлопцам у машыну. Зараз ножкі не замочыць — Хай стары па лужах крочыць!
Ну някій пашаны яму! Прычым не толькі ад сваёй крывіначкі: Да адказа, прафсаюзы! Не хаваць вам гэты факт: Неразумны хтось згламуздаў З Дзедам снежаньскі кантракт.
На сем дзён далі работы. Ён — лайдачыць не прывык. Новы год прайшоў — а потым? Парушаюцца ж правы! Засведчыў гэта спадар Віктар САБАЛЕУСКІ.
З таго самага канверта і пра таго ж дзеда-працаўніка праўдзівае: У яго кажух чырвоны, У яго чырвоны нос, Нават тэпці тога ж тону — Так у ролі сваю «ўрос»... Разнясе цукеркі дзедцам — Мо бацькі там штось нальцюць...
Ды куды старому дзедца, Як «пасаду» адбаруць?! Можна (і найпрасцей) ахоўнікам уладкавацца — пры ўласнай канале. А што? Прэстыжнае, цэплае месца: работа — не біляжачага. Ад канкурэнтаў адбою не было б, калі б за яе плацілі...

Калі не — трэба штось іншае шукаць, які раіць спадарыня Вялічэна ГУДАЧКОВА: Надвор'е — навала: Нягурка растала, Лакінуўшы Дзеду Празрысты намёк: Захошаш застацца? Дадому дабрацца? Шукай нядзе ў свеце Халодны куток.
(Ніхто і падумаць не мог, што ці не ўсе яны ў нейкім сэнсе стануць гарачымі — апроч Антарктыды.)
...Вось такія радкі, такія подпісы да чарговага конкурснага здымка. З агінлага шэрагу выбіваецца хіба некалькі варыянтаў. Першы — ад спадарыні Любоў ЧЫГРЫНАВАЙ: Як у Брэсце было шэсце Дзед-Марозаў — Штук мо дзвесце!
Йшлі з вясёлай гаманой, Пелі ўсе наперабой... Так стараліся — не іначэй, — Бо журы было дзіцячым... І сказалі Света з Ленай: Дзед найлепшы — ў лабудэнах!
Два другія — ад спадарыні Алы СУБОТКІ з Мінска: Дзед са здымка ў «Звяздзе» — Чараўнік харошы: Да людзей тады ідзе, Калі мае грошы.
Трэба разумець, каханенькія-родненькія, што не ўсё яшчэ страчана: ёсць, ёсць на што спадыбаецца! Ну ў прыватнасці: узабіваецца Дзед на кайкейку, прыдзе (без розніцы, па лужах ці па траве), прынясе падарункі, спраўдзіць пажаданні... Калі, вядома ж, правільна іх зразумее. Цытата з ліста: «Дзед Мароз, у дзядзінстве я сапраўды пісаў тады, што хачу стаць сусветна вядомым, але ж на ўвазе меў не міжнародны вышук»...
Другое хлапчана марыла хадзіць на работу хіба на зарплату альбо вырочку. Так і сталася — пачуў Дзед Мароз: чалавек працы ў інкасатар, грошы развоўце — у адмысловых мяшках... Што цікава, Дзед Мароз са здымка — таксама з адмысло-

вым... І чорным чамусьці? Згледзелі гэта, магчыма, многія, а вось абыграла (ва ўсякім разе, удала) хіба спадарыня Ала СУБОТКА:
Не так страшна, што ў кедах, Паўбяды, што па вадзе... Чорны мех на спіне ў Дзеда — Нібы знак, што быць бядзе.
І яна прыйшла, на жаль, — раз'яднала і з'яднала народы, семі, прымусіла спыніцца, азірнуцца, задумацца, а шмат каго, магчыма, і вызначыцца. «Вам лёгка сказаць: «Сядзі дома, — скардзіўся адзін мужчына. — А калі ў мяне — два дамы?»
...То ў адным з іх, магчыма, дарчы ўспамі спадара Аляксандра МАТОШКІ: Вось раней былі святы дык святлы: Гурбы снегу ды зоркі ўначы... Дзед Мароз... Хай не вельмі багаты, За мяшком сваім пілына сачыў. І «падушчкі» шчодрой рукою ўсім даваў за расказаны верш... Тая добрая казка — са мною — Грэпа сэрца тады і цяпер.

Наш — са здымка (можна яшчэ раз глянуць на верхні) — прыкладна такі ж, ад чытачоў нічога не схаваш:
Калі б Дзед сапраўдны быў, Ноччу б коўзанку зрабіў... Калі ў кедах, па вадзе, — Хтось пазірае «Звяздзе», — сцвярджае спадарыня Зоя НАВАЕНКА з г. п. Падсвілле Глыбоцкага раёна. І, вядома ж, мае рацыю, бо грэх адмовіцца найстарэйшай беларускай газеце ў такой драбязе, як пазіраванне. Да таго ж асобныя яе фотакорпусы на сапраўдную фотасесію нават зверга ўгаворачы, што ўжо казаць пра Дзеда Мароза... Калі той, вядома ж, жывы-здоровы. (З прызнання жанчыны: «Перад Калядамі пахадзіла па крамах, паглядзела на цэны... Не ведаю, як дзедцам скажаць, што Дзед Мароз памёр?»)
З ліста спадара Міколы КАСМАЧЭУСКАГА з Наваполацка: Знік і праўда... Дзе ж падзеся? Мо з вясною я сустраўся? А вясна — яна такая: Дзед убачыў!.. растаяў! Зрэшты, растапіць яго і зімка магла, калі такая, як сёлетка.

Што датычыцца мінулага здымка (гл. нумар «Звязды» за 8 лютага. На ім, нагадаем, быў кот на раме веласіпеду, то найлепшыя радкі пра яго, на думку вялікага чытацкага журы, напісалі спадары Валеры Гайрыш з Чавус, Мікалай Касмачэўскі з Наваполацка, Віктар Сабаляўскі з Узды, жыхары сталіцы сужэнцы Астроўскія, а таксама спадарыні Любоў Чыгрынава з Мінска і Вялічэна Гудачкова з Жыткавіч. З чым, у прыватнасці, пагадзілася і журы маленькае рэдакцыйнае. А таму пры ўвазе дзе падлікі на трэці квартал на дарэгуло сэрцама «Звязду» накіроўваецца ў Жыткавічы.
Хочаце, каб найстарэйшая і адзіная са штодзённых беларускамоўная газета прыходзіла да вас? Тады варыянтаў два: альбо падпісацца, альбо ўважліва паглядзець на чарговы конкурсны здымак, прыдумаць подпіс (можна некалькі, але не больш чым па вострым радку) і даслаць у рэдакцыю.
Шанс на перамогу мае кожны. Пішыце! Свет захавае таго, што смяяўся. І думаў.
Вялічэна ДЗЮНАР. Фота Анатоля КЛЕШЧУКА. АД ІХ ЖА шчырыя прабачэнні тым, чые радкі не прайшлі строгага конкурснага адбору.

Калі не — трэба штось іншае шукаць, які раіць спадарыня Вялічэна ГУДАЧКОВА: Надвор'е — навала: Нягурка растала, Лакінуўшы Дзеду Празрысты намёк: Захошаш застацца? Дадому дабрацца? Шукай нядзе ў свеце Халодны куток.
(Ніхто і падумаць не мог, што ці не ўсе яны ў нейкім сэнсе стануць гарачымі — апроч Антарктыды.)
...Вось такія радкі, такія подпісы да чарговага конкурснага здымка. З агінлага шэрагу выбіваецца хіба некалькі варыянтаў. Першы — ад спадарыні Любоў ЧЫГРЫНАВАЙ: Як у Брэсце было шэсце Дзед-Марозаў — Штук мо дзвесце!
Йшлі з вясёлай гаманой, Пелі ўсе наперабой... Так стараліся — не іначэй, — Бо журы было дзіцячым... І сказалі Света з Ленай: Дзед найлепшы — ў лабудэнах!
Два другія — ад спадарыні Алы СУБОТКІ з Мінска: Дзед са здымка ў «Звяздзе» — Чараўнік харошы: Да людзей тады ідзе, Калі мае грошы.
Трэба разумець, каханенькія-родненькія, што не ўсё яшчэ страчана: ёсць, ёсць на што спадыбаецца! Ну ў прыватнасці: узабіваецца Дзед на кайкейку, прыдзе (без розніцы, па лужах ці па траве), прынясе падарункі, спраўдзіць пажаданні... Калі, вядома ж, правільна іх зразумее. Цытата з ліста: «Дзед Мароз, у дзядзінстве я сапраўды пісаў тады, што хачу стаць сусветна вядомым, але ж на ўвазе меў не міжнародны вышук»...
Другое хлапчана марыла хадзіць на работу хіба на зарплату альбо вырочку. Так і сталася — пачуў Дзед Мароз: чалавек працы ў інкасатар, грошы развоўце — у адмысловых мяшках... Што цікава, Дзед Мароз са здымка — таксама з адмысло-

Калі не — трэба штось іншае шукаць, які раіць спадарыня Вялічэна ГУДАЧКОВА: Надвор'е — навала: Нягурка растала, Лакінуўшы Дзеду Празрысты намёк: Захошаш застацца? Дадому дабрацца? Шукай нядзе ў свеце Халодны куток.
(Ніхто і падумаць не мог, што ці не ўсе яны ў нейкім сэнсе стануць гарачымі — апроч Антарктыды.)
...Вось такія радкі, такія подпісы да чарговага конкурснага здымка. З агінлага шэрагу выбіваецца хіба некалькі варыянтаў. Першы — ад спадарыні Любоў ЧЫГРЫНАВАЙ: Як у Брэсце было шэсце Дзед-Марозаў — Штук мо дзвесце!
Йшлі з вясёлай гаманой, Пелі ўсе наперабой... Так стараліся — не іначэй, — Бо журы было дзіцячым... І сказалі Света з Ленай: Дзед найлепшы — ў лабудэнах!
Два другія — ад спадарыні Алы СУБОТКІ з Мінска: Дзед са здымка ў «Звяздзе» — Чараўнік харошы: Да людзей тады ідзе, Калі мае грошы.
Трэба разумець, каханенькія-родненькія, што не ўсё яшчэ страчана: ёсць, ёсць на што спадыбаецца! Ну ў прыватнасці: узабіваецца Дзед на кайкейку, прыдзе (без розніцы, па лужах ці па траве), прынясе падарункі, спраўдзіць пажаданні... Калі, вядома ж, правільна іх зразумее. Цытата з ліста: «Дзед Мароз, у дзядзінстве я сапраўды пісаў тады, што хачу стаць сусветна вядомым, але ж на ўвазе меў не міжнародны вышук»...
Другое хлапчана марыла хадзіць на работу хіба на зарплату альбо вырочку. Так і сталася — пачуў Дзед Мароз: чалавек працы ў інкасатар, грошы развоўце — у адмысловых мяшках... Што цікава, Дзед Мароз са здымка — таксама з адмысло-

